

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/628/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814211960
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Beňová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814211960.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Alice Beňovej a sudkýň JUDr. Oľgy Lichnerovej a JUDr. Ivety Martinákovovej v právnej veci navrhovateľa E., zastúpený M. proti odporcovi K. za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu L., obaja zastúpení advokátom Z., o návrhu navrhovateľa na zaplatenie 755,30 eur s príslušenstvom a o vzájomnom návrhu odporcu proti navrhovateľovi na zaplatenie 1.090,98 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 20. apríla 2015, č.k. 8C/10/2015-62, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o zamietnutí návrhu navrhovateľa potvrdzuje.

Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o povinnosti navrhovateľa zaplatiť odporcovi sumu 1.090,98 eur spolu s 5,75 % - ným ročným úrokom z omeškania od 28.01.2015 do zaplatenia, vo výroku o zamietnutí vzájomného návrhu odporcu v prevyšujúcej časti; vo výroku o povinnosti navrhovateľa zaplatiť súdny poplatok za vzájomný návrh odporcu vo výške 65 eur; vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu navrhovateľa a vedľajšieho účastníka a vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu navrhovateľa a odporcu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa. Navrhovateľa zaviazal zaplatiť odporcovi 1.090,98 eur s úrokom z omeškania 5,75 % ročne od 28.01.2015 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti vzájomný návrh odporcu zamietol. Navrhovateľa zaviazal zaplatiť súdny poplatok za vzájomný návrh odporcu vo výške 65 eur, Okresnému súdu Prievidza, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia vo výške 142,78 eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť odporcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 536,08 eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ust. § 497 Obchodného zákonníka, § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu uzavretia zmluvy (30.11.2001), § 37 ods. 1, § 457 Občianskeho zákonníka. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa návrhom, doručeným súdu dňa 30.06.2014, domáhal proti odporcovi zaplatenia 755,30 eur s úrokom z omeškania vo výške 64,19 eur a s úrokom z omeškania v sadzbe 8,5 % ročne z 755,30 eur od 14.06.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania, a to na základe toho, že odporcovi na základe zmluvy o úvere poskytol úver, no odporca tento úver riadne nesplatil. Z odôvodnenia ďalej vyplýva, že do konania na stranu odporcu vstúpil vedľajší účastník, ktorý žiadal návrh zamietnuť z dôvodu, že neboli dodržané náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a preto treba úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Odporca sa návrh žiadal návrh zamietnuť z rovnakých dôvodov. Keďže navrhovateľovi na základe neplatnej zmluvy od 05.09.2011 do 18.03.2013 zaplatil čiastku 1.098,98 eur, žiadal od navrhovateľa vzájomným

návrhom zaplataenie tejto čiastky s úrokom z omeškania vo výške 5,75 % ročne od 19.03.2013 do zaplataenia. Navrhovateľovi bol vzájomný návrh odporcu doručený dňa 26.01.2015. Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním zistil, že navrhovateľ ako veriteľ a odporca ako dlžník uzavreli dňa 30.11.2011 (pozn. správne má byť 30.11.2001) úverovú zmluvu, v ktorej bolo dojednané, že navrhovateľ odporcovi poskytuje úverový rámec vo výške 30.000,- Sk, pričom výška mesačnej splátky predstavuje 1.200,- Sk a termín splatnosti jednotlivých splátok je 20. deň v mesiaci. Odporca úverový rámec čerpal prostredníctvom úverovej karty, pričom v období od 30.11.2001 čerpal svojimi výbermi a platbami čiastku 3.414,21 eur a navrhovateľovi zaplatil na vrátenie týchto prostriedkov čiastku 6.401,86 eur, pričom časť vo výške 1.090,98 eur navrhovateľovi zaplatil v splátkach od 05.09.2011 do 18.03.2013. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že zmluva, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý úver, neobsahovala ročnú percentuálnu mieru nákladov, a preto sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Okrem toho v zmluve celkom absentuje údaj o tom, že peňažné prostriedky navrhovateľ odporcovi poskytuje za úrok a v zmluve vôbec nie je uvedená výška tohto úroku, čo je základnou náležitosťou nielen spotrebiteľskej zmluvy o úvere, ale i akejkolvek inej zmluvy o úvere. Preto treba zmluvu uzavretú medzi účastníkmi považovať za neplatnú, keďže neobsahuje určité dojednanie o úroku. Súd prvého stupňa mal za to, že navrhovateľ procesom uzavretia zmluvy obchádzal základný obchodný účel kreditnej karty, ktorý spočíva v tom, že kreditná karta nie je nástrojom poskytovania úveru, ale nástrojom na zabezpečenie platobného styku. Kreditná karta slúži na poskytnutie krátkodobého, rýchlo splatného neúročeného úveru. Zmluvné dojednania stanovením pomerne nízkej mesačnej splátky zásadne vytvárali priestor pre čo najdlhšie poskytnutie peňažných prostriedkov za pomerne vysokú úrokovú sadzbu. Odporca nemal v procese uzavierania zmluvy pri svojom rozhodnutí, a to najprv pri podpise zmluvy a následne pri čerpaní peňazí prostredníctvom karty k dispozícii všetky tie údaje, ktoré predpokladá § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, čo bolo spôsobené nerešpektovaním požiadavky Obchodného zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch na formu a obsah zmluvy. Práve tento nedostatok informácií bol spôsobilý vyvolať u odporcu omyl pri jeho ekonomicky zjavne nesprávnom dlhodobom rozhodnutí o priebežnom čerpaní úveru od navrhovateľa. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že navrhovateľ v neplatnom a v bezúročnom vzťahu s odporcom poskytol odporcovi peňažné plnenie celkom vo výške 3.414,21 eur, pričom odporca mu zaplatil celkom 6.401,86 eur, pričom časť vo výške 1.098,98 eur navrhovateľovi zaplatil v splátkach od 05.09.2011 do 20.02.2013. Preto si odporca voči navrhovateľovi splnil svoju povinnosť vyplývajúcu z § 457 Občianskeho zákonníka, keďže navrhovateľovi vrátil všetky peňažné prostriedky, ktoré dostal na základe neplatne uzavretej zmluvy, pričom hoci nemal, navyiac mu zaplatil čiastku 2.987,65 eur, pričom z tejto sumy časť vo výške 1.098,98 eur navrhovateľovi zaplatil v splátkach od 05.09.2011 do 20.02.2013. Preto súd návrh navrhovateľa zamietol a vzájomnému návrhu odporcu proti navrhovateľovi o zaplataenie 1.098,98 eur vyhovel. Z čiastky 1.098,98 eur si odporca proti navrhovateľovi uplatnil úrok z omeškania vo výške 5,75 % ročne od 19.03.2013 do zaplataenia. Nebolo dôvodné priznanie úroku z omeškania od 01.02.2013, keďže odporca si svoj nárok z bezdôvodného obohatenia proti navrhovateľovi uplatnil až vzájomným návrhom, ktorý bol navrhovateľovi doručený až dňa 26.01.2015, a preto sa navrhovateľ proti odporcovi dostal do omeškania podľa § 563 Občianskeho zákonníka v spojení s § 41 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku až dňa 28.01.2015. Preto súd prvého stupňa návrh na zaplataenie úroku z omeškania za obdobie od 19.03.2013 do 27.01.2015 zamietol. O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, vzhľadom na zamietnutie návrhu navrhovateľa tak, že náhradu trov konania priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorému vznikli trovy konania jeho právnym zastúpením vo výške 142,78 eur určené podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to (i) tarifná odmena za úkon právnej služby - príprava a prevzatie zastúpenia podľa § 13a ods. 1 písm. a) vyhlášky vo výške 51,45 eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 8,04 eur; (ii) tarifná odmena za úkon právnej služby písomné podanie vo veci samej - vyjadrenie k návrhu podľa § 13a ods. 1 písm. c) vo výške 51,45 eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 8,04 eur; k tomu treba pripočítať daň z pridanej hodnoty z 118,98 eur vo výške 23,80 eur. Vzhľadom na zamietnutie návrhu o zaplataenie 819,49 eur a tomu, že súd prvého stupňa vyhovel vzájomnému návrhu odporcu na zaplataenie 1.098,98 eur, pričom vzájomný návrh odporcu zamietol len v nepatnej časti uplatneného nároku na zaplataenie úroku z omeškania, súd o náhrade trov konania odporcu rozhodol podľa § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku tak, že náhradu trov konania priznal odporcovi, ktorému vznikli trovy konania jeho právnym zastúpením vo výške 536,08 eur určené podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to (i) tarifná odmena za úkon právnej služby - príprava a prevzatie zastúpenia podľa § 13a ods. 1 písm. a) vyhlášky vo výške 81,33 eur

a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 8,04 eur; (ii) tarifná odmena za úkon právnej služby - vyjadrenie k návrhu a vzájomný návrh podľa § 13a ods. 1 písm. c) vo výške 81,33 eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 8,04 eur a (iii) tarifná odmena za úkon účasť na pojednávaní dňa 20.04.2015 podľa § 13 ods. 1 písm. d) vo výške 81,33 eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 8,39 eur, náhrada za stratu času podľa § 17 ods. 1 vyhlášky za osem začatých polhodín strávených cestou motorovým vozidlom z X. do K. a späť vo výške 8 x 13,98 eur, čo je 111,84 eur, náhrada za cestu motorovým vozidlom z X. do K. a späť vo výške 66,43 eur (náhrada za použitie motorového vozidla: 0,183 eur x 240 km = 43,92 eur a náhrada za pohonné hmoty pri priemernej spotrebe benzínu 7 l x 240 km/100 km x priemerná cena benzínu vo výške 1,340 eur = 22,51 eur); k tomu treba pripočítať daň z pridanej hodnoty z 446,73 eur vo výške 89,53 eur. Vzhľadom na to, že odporca bol podľa § 4 ods. 2 písm. za) zákona o súdnych poplatkoch oslobodený od platenia súdnych poplatkov, súd prvého stupňa podľa § 2 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch rozhodol tak, že súdny poplatok za vzájomný návrh odporcu proti navrhovateľovi o zaplatenie 1.098,98 eur je povinný vo výške podľa položky 1 sadzovníka súdnych poplatkov zaplatiť procesne neúspešný navrhovateľ.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a), b), e), d), f) v spojení s § 221 ods. 1 h) a f) O.s.p. Uviedol, že žalobou uplatnený návrh odvodzoval od úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.11.2001, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli úverové zmluvné podmienky podpísané odporcom. Na základe tejto zmluvy bol odporcovi poskytnutý revolvingový úver vo výške úverového rámca 1.327,76 eur. Namietal, že v prípade vzájomného návrhu podaného odporcom chýbal odporcovi naliehavý právny záujem na požadovanom určení v zmysle § 80 písm. c) O.s.p. Ďalej namietol premlčanie vo vzťahu k vzájomnému návrhu odporcu podľa § 103 a § 107 Občianskeho zákonníka. Poukázal na to, že odporca nevyzval navrhovateľa na zaplatenie v súlade s UZP, Hlava 8. Vo vzťahu k výrokom o uložení povinnosti nahradiť trovy konania odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi namietal, že súd prvého stupňa sa dostatočne nezaoberal otázkou účelnosti a dôvodnosti uplatnených trov vedľajšieho účastníka. Poukázal aj na duplicitné priznanie náhrady trov právneho zastúpenia za prevzatie a prípravu právneho zastúpenia, tomu istému právnenému zástupcovi, ktorý súčasne zastupoval odporcu aj vedľajšieho účastníka, pričom sa s vecou mohol reálne oboznámiť iba raz. Ďalej namietal neodôvodnené priznanie náhrady za stratu času advokáta podľa § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/204 Z. z., za cestu na pojednávanie z X. do K. a späť. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6MCdo 5/2013. Poukazoval na to, že spotrebiteľské združenie poberajú od Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky príspevky na svoju činnosť, preto by mali byť schopné hájiť v súdnych konaniach práva spotrebiteľov bez toho, aby sa nechali zastupovať v konaní advokátom. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd predmetný rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na rozhodnutie, resp. napadnutý rozsudok zmenil.

Odporca a vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedli, že rozhodnutie súdu prvého stupňa považujú za vecne i právne správne. Poukázal na to, že navrhovateľ síce v odvolaní vzniesol námietku premlčania podľa § 103 a § 107 Občianskeho zákonníka, avšak neuviedol ďalšie relevantné údaje a skutočnosti, z ktorých by bolo zrejmé, v akej premlčacej dobe by mal byť uplatnený nárok zo vzájomného návrhu premlčaný. Vo vzťahu k trovám vedľajšieho účastníka uviedol, že prevzatie a príprava zastúpenia je individualizovaný úkon právnej služby, preto je dôvodné uplatňovanie odmeny za daný úkon v základnej sadzbe tarifnej odmeny. Ďalej nesúhlasil s odvolacou námietkou navrhovateľa, že nemala byť priznaná náhrada za stratu času advokáta stráveného cestou z X. do K. na pojednávanie z dôvodu, že pojednávania sa zúčastnil advokátsky koncipient. Mal za to, že tento názor nemá oporu v zákone. Domáhal sa priznania trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi v plnej výške. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil a priznal odporcovi, ako aj vedľajšiemu účastníkovi na jeho strane náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia každému á 53,83 eur za podané vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí návrhu navrhovateľa je potrebné ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť a vo výrokoch o povinnosti navrhovateľa zaplatiť odporcovi sumu 1.090,98 eur spolu s 5,75 % - ným ročným úrokom z omeškania od 28.01.2015 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku; o zamietnutí vzájomného návrhu odporcu v prevyšujúcej

časti; o povinnosti navrhovateľa zaplatiť súdny poplatok za vzájomný návrh odporcu vo výške 65 eur; o povinnosti navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia, ako aj o povinnosti navrhovateľa nahradiť odporcovi trovy právneho zastúpenia podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 2 O.s.p. z týchto dôvodov:

Pokiaľ ide o rozhodnutie súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu navrhovateľa na začatie konania, ktorým sa od odporcu domáhal zaplata sumy 755,30 eur s úrokom z omeškania vyčísleným v sume 64,19 eur a s úrokom z omeškania 8,5 % ročne zo sumy 755,30 eur od 14.06.2014 do zaplata, tu podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132 až § 135 O.s.p. Pri rozhodovaní súd prvého stupňa použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia o zamietnutí návrhu navrhovateľa na začatie konania a v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p.

K odvolacím námietkam navrhovateľa odvolací súd nič neuvádza, nakoľko navrhovateľ všetky svoje odvolacie námietky (napriek petitu svojho odvolania, kedy žiadal zrušiť celý napadnutý rozsudok prvostupňového súdu) smeroval len proti rozhodnutiu prvostupňového súdu o vzájomnom návrhu odporkyne.

Čo sa týka rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým bolo vyhovené vzájomnému návrhu odporkyne a navrhovateľ bol zaviazaný k povinnosti zaplatiť odporkyňu sumu 1.090,98 eur spolu s 5,75 % - ným ročným úrokom z omeškania od 28.01.2015 do zaplata, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, tu dospel odvolací súd k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné v danej napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Aj keď odvolacie námietky navrhovateľa o nedostatku nalievavého právneho záujmu na určovacej žalobe boli celkom nedôvodné, keď predmetom vzájomného návrhu odporcu bolo peňažné plnenie a nie určenie, či tu právny vzťah alebo právo je, alebo nie je, tak navrhovateľ v rámci odvolania vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku odporcu. Keďže navrhovateľ svoju námietku premlčania nezakladá na žiadnych nových skutočnostiach, ktoré neboli zistené do skončenia dokazovania na súde prvého stupňa a táto jeho námietka nebola doposiaľ posudzovaná, je dôvodné, aby sa dôvodnosť uplatneného nároku odporcu posúdila aj vo svetle tejto námietky.

Hoci sa zdá, že námietku premlčania, vznesenú navrhovateľom v odvolaní, by mohol posúdiť aj odvolací súd v tomto konaní (keďže nie je dôvod ani potreba vykonávať žiadne ďalšie dokazovanie za účelom jej posúdenia a možno vychádzať zo skutkového stavu zisteného súdom prvého stupňa), takéto posúdenie v odvolacom konaní by odporovalo právu účastníkov konania na spravodlivý proces. Obsahom tohto ústavou garantovaného práva (čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) je i právo účastníka, aby sa jeho vec, ak to zákon pripúšťa, prejednávala v dvojinstančnom konaní. Ak by teda odvolací súd novú (doposiaľ neuplatnenú) a rozhodujúcu hmotnoprávnu námietku premlčania uplatneného nároku odporkyne posúdil ako prvý z konajúcich súdov až v odvolacom konaní, odoprel by tým účastníkom konania právo na prejednanie ich vecí v dvojinstančnom konaní, čím by porušil ich právo na spravodlivý proces.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o povinnosti zaplatiť odporcovi sumu 1.090,98 eur spolu s 5,75 % - ným ročným úrokom z omeškania od 28.01.2015 do zaplata, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Rovnako tak postupoval, aj pokiaľ ide o ďalšie výroky napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, ktorými súd prvého stupňa zamietol vzájomný návrh odporcu v prevyšujúcej časti; rozhodol o povinnosti navrhovateľa zaplatiť súdny poplatok vo výške 65 eur za vzájomný návrh odporcu; zaviazal navrhovateľa na náhradu trov právneho zastúpenia odporcovi aj vedľajšiemu účastníkovi, pretože tieto s ohľadom na spôsob rozhodnutia odvolacieho súdu stratili svoje opodstatnenie.

Vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu je súd prvého stupňa viazaný (§ 226 O.s.p.).

O náhrade trov konania bude podľa § 224 ods. 4 O.s.p. rozhodnuté súdom prvého stupňa.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e p r í p u s t n é .**